



19-4 Oct - Dec 2025

Published on 14, Oct-Dec 2025

ISSN:2320-4842 (P) 3049-2688 (O)

தமிழ்நாட்டின் வட மாவட்டங்களில் பேசக்கூடிய வட்டார வழக்குச் சொற்கள் ஒரு பார்வை

ச. வீக்ரம்

முழு நேர முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை

முனைவர் செ. மார்கண்டன்

இணைப் பேராசிரியர், நெறியாளர், தமிழ்த்துறை
வேல்ஸ் அறிவியல் தொழில்நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
பல்லாவரம், சென்னை 600 117

முன்னுரை

மொழியானது மனிதன் வாழக்கூடிய இடத்தையும், சூழ்நிலையையும் பொறுத்தே அமைகின்றன. அந்தந்த மாவட்டங்களின் புவியியல் மற்றும் கலாச்சார பின்னணியைப் பொறுத்தே வேறுபடுகின்றன. ஒவ்வொரு மனிதனும் பேசக்கூடிய மொழிகளில் அவரவர் மாவட்டங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் சொற்கள் மாற்றம் அடைந்து பொருளைத் தருகின்றன. அவ்வாறான சொற்கள் எம்முறையில் வட மாவட்ட வட்டார வழக்குச் சொற்களாக மாற்றம் அடைந்து மக்களிடையே புழக்கத்தில் இருக்கின்றன என்பதனைப் பற்றிக் கீழ்க்காணும் கட்டுரையின் மூலம் விரிவாகக் காண்போம்.

வட்டார வழக்குச் சொல்லின் விதி

பெரும்பாலான வட்டார வழக்குகளில் “மின்தொடர்பு விதி” செயல்படுகிறது. மின்சாரம் இருபுள்ளிகள் நடுவே இருக்கும் குறைந்த தூரத்தையே தேர்வு செய்யும். அதுபோல, சொற்களின் முதல் - கடைசி என இருபுள்ளிகள் நடுவே உச்சரிப்பு அதிவேகமாக ஓடிச் செல்வதை வட்டார வழக்கின் ஒரு விதி எனலாம். உதாரணமாக, “நாராயண அய்யர்” என்ற சொல் “நார்ணயர்” என்று மாற்றம் அடைகிறது.

தமிழ்நாட்டில் பேசக்கூடிய வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

ஒவ்வொரு மனிதனும் பேசக்கூடிய மொழிகளில் இருந்து பல கிளை மொழிகள் தோன்றுகின்றன. அவ்வாறு தோன்றுகின்ற கிளை மொழியானது வட்டார மொழி என்று அழைக்கப்படுகிறது. சான்றாக, சங்க காலத்தில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் இருந்துள்ளன என்பதை, “பன்றி நாடு, குட்ட நாடு, குட நாடு, அருவா நாடு” என “செந்தமிழ்சேர் பன்னிருநிலத்தை” வட்டார அடிப்படையில் தான் பிரித்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் பின்னர் தோன்றிய உரையாசிரியர்கள், ஏதேனும் ஒரு உயிரினத்தையோ அல்லது ஒரு பொருளையோ குறிக்கும் பெயரினை நாட்டினுக்கு நாடு வேறுபடுகிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இன்று தமிழ்நாட்டில் வட மாவட்டங்களில் பேசக்கூடிய வட்டார வழக்குச் சொற்கள், மக்களிடம் சாதி வழக்குச் சொற்கள், சமய வழக்குச் சொற்கள், தொழில் வழக்குச் சொற்கள், பிற வழக்குச் சொற்கள் எனும் பிரிவுகளைக் கொண்டு மக்களிடம் பேசப்பட்டு வருகிறது.

தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல உலகளவில் தமிழில் “22 வட்டார வழக்குகள்” இருப்பதாக “எத்னொலோக்” என்ற உலக மொழிகள் பற்றிய பதிப்பு நிறுவனம் தெரிவிக்கிறது.

அவையாவன, “ஆதி திராவிடர், ஐயர், ஐயங்கார், அரவா, பருகண்டி, கசுவா, கொங்கர், கொரவா, கொர்சி, மதராசி, பரிகலா, பாட்டு மொழி, இலங்கை தமிழ், மலேசியா தமிழ், பர்மா தமிழ், தென்னாப்பிரிக்கா தமிழ், திகாலா, அரிசன், சங்கேதி, கெப்பார் போன்றவைகளாகும்.

சாதி வழக்குச் சொற்கள்

தமிழ்நாட்டில் வாழக்கூடிய மக்கள் பல சாதி பிரிவின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு சாதியினரும் அவரவர் அடையாளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

தமிழ்நாட்டில் அதிகபடியாக ஒரே மாவட்டத்தில் வாழக்கூடிய சாதியினரின் மொழிகள் தனிப்பட்ட வழக்காக அமைந்துள்ளது.

உதாரணமாக, மதுரைமாவட்டத்தில் உசிலம் பட்டி வட்டாரத்தில் கள்ளர் சாதியினரும், கோவை மாவட்டத்தில் கவுண்டர் சாதியினரும் எனப் பெரும்பாலான மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் பல்லாண்டு காலமாக ஒரே எல்லைக்குள் வாழ்ந்து வருவதால், இவர்கள் பேசக்கூடிய மொழியானது தனித்து காணப்பட்டு வருகிறது. உறவுமுறைகளில் பேசக்கூடிய சொற்களை ஒவ்வொரு சாதியினரும் வெவ்வேறு விதமாகப் பின்பற்றுகின்றனர்.

சான்றாக, “அப்பாவின் அப்பாவை-அய்யாப்பா, அப்பச்சி, அய்யா, பாட்டையா, தாத்தா, அப்பப்பா என்று ஒவ்வொரு சாதியினரிடத்தும் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் தனித்துக் காணப்படுகிறது.

இவற்றைப் போன்றே பிராமணர்களில் ஐயர் பிரிவினர் ஒருவிதமாகவும், அய்யங்கார் பிரிவினர் வேறு விதமாகவும் சொற்களைப் பேசுகின்றனர். எனவே, பிராமணர் பேசும் தமிழ், பொதுவாகப் பிறர் பேசும் தமிழுடன் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு சாதி அடிப்படையில் வழக்குச் சொற்கள் காணப்படுகிறது.

சமய வழக்குச் சொற்கள்

சமய அடிப்படையில் தமிழானது தனித்த அடையாளத்துடன் காணப்பட்டு வருகிறது. சான்றாக, ஏறக்குறைய 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட “கிறிஸ்துவ வேத மறையான விவிலியத்தில் காணப்படும் சமஸ்கிருதம் தழுவின சொற்கள், இன்றும் கிறிஸ்துவர்களிடையே பெரும்பாலும் வழக்கில் உள்ளன.

கிறிஸ்துவர்களின் வழிபாட்டுக் கூட்டங்களிலும் ஜெபக் கூட்டங்களிலும் பயன்படுத்தும் தமிழ்ச் சொற்கள் அவரவர்களால் மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இஸ்லாமிய சமயத்தைச் சார்ந்த மக்கள் தொடக்கத்தில் அரபுமொழியின் அமைப்பில் இறைவனைத் தொழுது வணங்கினர். அண்மைக் காலமாகத் தான் தமிழிலும் வழிபடத் தொடங்கினார்கள். இதற்குத் துணையாகத் தான் குரானைத் தமிழாக்கியுள்ளனர். எனினும் இவர்கள் அரபுமொழியிலுள்ள முக்கியமான சொற்களைத் தமிழுடன் இணைத்து எழுதுகின்றனர்.

இஸ்லாம் கிறித்தவ சமயத்தினர் சமய அடிப்படையில் அவர்களுக்கெனத் தனித் தனியாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய சொற்கள் இன்னும் வழக்கில் தொகுக்கப்படாமலே காணப்படுகின்றன. இத்தகைய சொற்கள் சேகரிக்கப் படும் போது, அவை சொல் மூலங்களாக விளங்கும்.

தொழில் வழக்குச் சொற்கள்

ஒருவர் செய்கின்ற தொழில் காரணமாக அவர் தொழில் செய்யும் வட்டாரத்தில் தனிப்பட்ட சொற்களைப் பயன்படுத்துவது இயல்பாகும்.

அடிப்படை தொழில்நுட்பம் சார்ந்த கைவேலைக்கு முக்கியத்துவம் தரப் படும் மரவேலை, சிற்ப வேலை, இரும்பு வேலை, கொத்து வேலை போன்ற வேலை செய்திடும் தொழிலாளர்கள் தாங்கள் புழங்கிடும் கருவிகள், தொழில் நுட்பம் சார்ந்த வேலைகளுக்குத் தனிப்பட்ட சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

உழவர்கள், மீனவர்கள், உப்பளத் தொழிலாளர்கள், கோயில் அர்ச்சகர்கள் போன்றோர் அவரவர் தொழில் அடிப்படையில் வட்டார வழக்குச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

சான்றாக, “screw driver” என்ற கருவிக்குத் தமிழில் “புரி முடுக்கான்” என்ற கலைச் சொல் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால், மர வேலை செய்யும் கைவினைஞர்கள் அதனைத் “திருப்பு உளி” என்று குறிப்பிட்டு வருகின்றனர்.

பிற வழக்குச் சொற்கள்

மங்கலம் அல்லாதவற்றை மங்கலமான சொற்களால் குறிப்பிடுவது “மங்கல வழக்கு” என இலக்கணம் குறிப்பிடுகிறது. அவையில் சொல்லத்தகாத சொற்களை மறைத்து வேறு சொற்களால் நாகரிகமாக எடுத்துக் கூறுவது “இடக்கரடக்கல்” எனப்படும். ஒவ்வொரு குழுவில் உள்ளோரும் ஏதேனும் ஒரு பொருளினது சொற்குறியை மறைத்து வேறு சொற்குறியால் குறிப்பது “குழுஉக்குறி” எனப்படும்.

மங்கலவழக்கு, இடக்கரடக்கல், குழுஉக்குறி ஆகிய மூன்று வழக்குகளிலும் சொற்கள் வேறு தளத்தில் புழங்குவதனைக் காணலாம். இத்தகைய சொற்களை ஒரு வகையில் “சொற்களஞ்சியம்” என்றும் கூறலாம்.

வட மாவட்டம் வாரியாக வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

வேலூர் மாவட்ட வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

வேலூர் மாவட்டத்தில் பேசக்கூடிய வட்டார வழக்குச் சொற்கள் சிலவற்றை இங்குக் காண்போம். வேலூர்மாவட்டம் தமிழ்நாட்டின் வட மாவட்டங்களில் ஒன்று. இங்குள்ள பேச்சு வழக்கில் சில தனித்துவமான சொற்கள் புழக்கத்தில் உள்ளன.

உதாரணமாக,

வாட்சி	- மரம் அறுப்பான்
அசர	- மிகச் சிறிய மீன்
உடத்தை	- அணில்
மச்சி வீடு	- மாடி வீடு
சிமிட்டா	- முள்புடுங்கி
பனங்கா	- நொங்கு
தாக்கு	- பள்ளம்

இது தவிர, வேலூர் மாவட்டத்தில் பல ஊர்களில் வெவ்வேறு விதமான வட்டார வழக்குச்சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

உதாரணமாக, பேரணாம்பட்டு பகுதியில் பேசப்படும் தமிழ், வட ஆற்காடு வட்டாரமொழிக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. இது மற்ற தமிழ் வட்டார மொழிகளிலிருந்து சற்று வேறுபட்டதாக இருக்கும்.

இந்த வட்டார வழக்குகள் அந்தந்தப் பகுதியின் கலாச்சாரத்தையும், மக்களின் பேச்சை வெளிப்படுத்தும் விதத்தையும் குறிக்கின்றன.

உதாரணமாக, அம்மணி-பெண்ணைக் குறிக்கும் சொல், பொற்காலம் - பின்புறம், எம்புட்டு எவ்வளவு, இம்புட்டோண்டு - சிறியது, கவந்து - கவிழ்ந்து, எம்பது - எண்பது, நூலாம்கடை - நூலாம்பூச்சி.

திருப்பத்தூர் மாவட்ட வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

திருப்பத்தூர்மாவட்டம், வேலூர்மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தபோது, அதன் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. எனவே, இந்த மாவட்டத்தின் வட்டார வழக்குச் சொற்களில் வேலூர் மாவட்டத்தின் தாக்கமும் உள்ளது. மேலும், திருப்பத்தூர் மாவட்டத்தைச் சுற்றியுள்ள ஜவ்வாது மலை மற்றும் ஏலகிரி மலைகளின் தாக்கமும் வட்டார வழக்கில் உள்ளது.

உதாரணமாக,

கொட்டாப்புளி - மரம் அறுப்பான்
அட்டக்கரி - அடர்த்தியான கருப்பு நிறம்
ஆத்தி - வியப்பு அல்லது பயம்
உசுப்பு - எழுப்பு
எம்பபயல் - பொல்லாதவன், அஞ்சாதவன்
ஏப்பைசாப்பை - ஏமாறுபவர்
சம்மங்கி - ஒருவகை பூ
அலவாங்கு - ஒருவரைக் கேலி செய்வது

இராணிப்பேட்டை மாவட்ட வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

இராணிப்பேட்டை மாவட்டத்தில் பேசக்கூடிய வட்டார வழக்குச் சொற்கள், அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் பயன்படுத்தப்படும் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் ஆகும். இராணிப்பேட்டை மாவட்ட வட்டார வழக்குச் சொற்கள் பொதுவாக சென்னைத் தமிழ் மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள வட்டாரங்களின் தாக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன.

உதாரணமாக,

பரி - மீன்பிடி கருவி
மரக்கா - அளவை
தோலடி - காயவைத்த கறி (உப்பு கண்டம்)
அந்தாண்ட - அங்கே
காண்டு - கோபம்
கப்பு - துர்நாற்றம்
கம்மு - அமைதி

திருவண்ணாமலை மாவட்ட வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

திருவண்ணாமலை மாவட்ட வட்டார வழக்குச் சொற்கள் என்பது அவ்வட்டாரத்தில் பேசப் படும் பேச்சு வழக்கினை குறிக்கும். இந்தப் பேச்சு வழக்குகள், பொதுவான தமிழ் மொழியில் இருந்து சற்று வேறுபட்டு, அந்தந்த பிராந்தியத்திற்குரிய தனித்துவமான சொற்களைக் கொண்டிருக்கும்.

உதாரணமாக,

பட்டா - சிறிய கோழி
ஊரு சனம் - ஊர் மக்கள்
அய்க்கிரண்டு - ஆயிரம்
பட்டா - சிறிய கோழி
அலுவல் - வேளைநிமித்தம்
சகாயம் - உதவி
நறுக்கு - வெட்டுவது
ஓயாமா - விடாமல்
புள்ளை - குழந்தை

கள்ளக்குறிச்சி மாவட்ட வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

கள்ளக்குறிச்சி மாவட்டத்தில் பேசக்கூடிய வட்டார வழக்குச் சொற்கள், பொதுவாக “நடுநாட்டுத் தமிழ்” என்று அழைக்கப் படுகிறது. இது, விழுப்புரம் மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தபோது, தென்னாற்காடு வட்டாரவழக்கு என அறியப்பட்டது. தற்போது கள்ளக்குறிச்சி மாவட்டத்திலும் விழுப்புரம் மாவட்டத்திலும் ஒரே மாதிரியான வட்டார வழக்குச் சொற்கள் பேசப்பட்டு வருகிறது.

உதாரணமாக,

கமலம் - கன்று இல்லா பசு
மாலிமோடு - தொன்னை மரம் நிறைந்த நிலம்
அம்மாஞ்சி - பக்கத்து வீட்டுக்காரர்
பொறவு - பிறகு
மூலை - இடம் அல்லது பகுதி
சாமந்தி - ஒரு வகை பூ
மசக்கிரி - மந்தமான அல்லது சோம்பேறித்தனமான
ஏத்தம் - நீர் இறைக்கும் கருவி
சுள்ளி - காய்ந்த விறகு

முடிவுரை

ஒவ்வொரு மனிதனும் அவரவர் வாழும் இடத்திற்கேற்றவாறும், சூழலுக்கேற்றவாறும் மொழியினைத் தகவமைத்துக் கொண்டு பேசி வருகிறார்கள். இவ்வாறாக தமிழ்நாட்டில் வட மாவட்டங்களில் பேசக்கூடிய வட்டார வழக்குச் சொற்கள் மக்களிடம் எவ்வாறு புழக்கத்தில் இருக்கின்றன என்பதை, சில குறிப்பிட்ட உதாரணத்துடன் இக்கட்டுரையின் மூலம் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

துணைநூற் பட்டியல்

1. வட்டார வழக்கு - எம்.எஸ்.புபதி
2. 'எத்தனோலோக்' - உலக மொழிகள் பதிப்பு நிறுவனம்
3. செட்டிநாட்டு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி - பழநியப்பா சுப்பிரமணியன்
4. வட்டார வழக்குச் சொல் அகராதி - செந்தமிழ் அந்தணர் இரா.இளங்குமரனார்.